

26.09.2025
1650/1 —

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду

Извештај комисије за избор др Данијела Радовића у научно звање виши научни сарадник

На седници Наставно-научног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду, одржаној 25. септембра 2025. именовани смо у комисију за избор др Данијела Радовића у звање виши научни сарадник.

Прегледом материјала који нам је достављен, као и на основу увида у његов научни рад и публикације, Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду подносимо овај извештај.

1. ОПШТИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име и презиме: **Данијел Радовић**
Година рођења: **1989.**
Назив институције у којој је кандидат стално запослен:
Универзитет у Београду – Филозофски факултет

Дипломирао-ла:

година: **2012.** факултет: **Филозофски факултет Универзитета у Београду**

Магистрирао-ла: (мастер)

година: **2013.** факултет: **Филозофски факултет Универзитета у Београду**

Докторирао-ла:

година: **2020.** факултет: **Универзитет у Београду – Филозофски факултет**

Постојеће научно звање: **Научни сарадник**

Научно звање које се тражи: **Виши научни сарадник**

Област науке у којој се тражи звање: **Хуманистичке науке**

Грана науке у којој се тражи звање: **Историја**

Научна дисциплина у којој се тражи звање: **Историја**

Назив научног матичног одбора којем се захтев упућује: **Матични научни одбор за историју, археологију и етнологију**

Датум избора – реизбора у научно звање:

Научни сарадник: **2. април 2021.**

Виши научни сарадник: **/**

Стручна биографија:

Данијел (Бобан) Радовић рођен је 10. септембра 1989. године у Трстенику. Основну школу завршио је у Почевини. Средњу школу, смер туристички техничар, завршио је у Угоститељско-туристичкој школи у Врњачкој бањи. Године 2008. уписао је историју на Филозофском факултету у Београду. Основне студије завршио је 2012. са просеком 9,33. одбранивши тему дипломског рада: *Пера Тодоровић – судбина једног политичког изгнаника (1887–1907)*. Мастер студије историје завршио је 2013. године на истом факултету са просеком 10,00. Мастер рад носио је назив *Јован Ристић и либерали пре оснивања Народне либералне странке (1858–1881)*. Докторске студије историје уписао је 2013. године. Годину дана касније постао је стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја у оквиру пројекта *Српска нација – интегративни и дезинтегративни процеси*. Године 2018. ангажован је као истраживач-сарадник на истом пројекту при Филозофском факултету у Београду. Докторирао је 7. децембра 2020. године са темом *Јован Ристић: биографија државника*. Дисертација је 2021. награђена наградом „Проф. др Радмила Милентијевић“ за најбољу докторску дисертацију из области историје у конкуренцији завршних радова Филозофског и Филолошког факултета у Београду.

У фебруару и марту 2015. године, као стипендиста Аустријске службе за академску размену (Österreichischer Austauschdienst- OeAD), био је на истраживачком бораваку у Бечу. Исте године у периоду од септембра до децембра, као стипендиста Немачке службе за академску размену у Београду (Deutscher Akademischer Austauschdienst – DAAD), обавио је истраживачки боравак је у Берлину. Краћи истраживачки боравак у Бечу у Haus-, Hof und Staatsarchivu обавио је септембра 2021. године.

Сарадник је Матице српске на изради *Српског биографског речника* од 2014. године. Сарадник је Центра за српске студије Филозофског факултета у Београду, као и члан Српског историјског друштва. Од школске 2023/24 ангажован је у настави на предметима *Српски народ после 1990. године – феномени (мастер академске студије)* и *Историја српског народа после 1990. године (докторске академске студије)*. Био је члан Кадровске комисије Филозофског факултета у сазиву 2021–2024. У периоду 2021–2022 ангажован је на пројекту *Човек и друштво у време кризе*, Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Аутор је једне монографије *Јован Ристић (1829–1899) – биографија српског државника*, ИК Прометеј: Нови Сад, 2023. Аутор је више десетина научних радова, научних критика и приказа на српском, енглеском, руском и немачком језику. Учесник је више научних скупова и конференција у земљи и иностранству. На основу одлуке Министарства науке, технолошког развоја и иновација – Извршност у науци, за период (2024–2025. година) сврстан у 10% најбољих истраживача у категорији хуманистичких наука на основу научних резултата у петогодишњем периоду.

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНЕ АКТИВНОСТИ: ОСНОВНИ ПРАВЦИ ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ ДАТЕ ГРАНЕ НАУКЕ И НАУЧНЕ ДИСЦИПЛИНЕ У ОЦЕЊИВАНОМ ОКВИРУ:

А) Дипломатска и политичка историја нововековне Србије. У овом домену кандидат је обавио низ значајних истраживања, која су као резултат дала значајне научне доприносе, кроз једну монографију, низ чланака и радова у зборницима и монографским публикацијама. Кандидат је први српски историчар који је написао свеобухватну биографију, једног од најважнијих српских државника, Јована Ристића (1829–1899). Поред тога, предмет његовог научног интересовања били су политички и дипломатски процеси у Србији, те поједине личности које су играле важну улогу у животу нововековне српске државе – кнез Михаило, краљ Милан, Милован Миловановић, Милан Кујунџић Абердар, Пера Тодоровић, Карло Пацек, Тодор Стефановић Вилевски. Кандидат је део својих сазнања, поред рада на релевантној литератури и објављеним изворима, темељио и на необјављеној архивској грађи. Поред грађе српске провенијенције, треба нагласити да је један од неколико домаћих историчара који своја сазнања базира и на основу истраживања спроведеним у Haus-, Hof- und Staatsarchiv у Бечу (HHStA), Politisches Archiv des Auswärtigen Amtes у Берлину (РА АА), на драгоценој грађи, која је у великој мери била непозната и ван домаћаја српских истраживача.

Б) Историја политичких идеја и интелектуална историја Србије 19. века. У домену историје политичких идеја нововековне Србије, кандидат је донео низ значајних резултата. У неколико радова апострофирао је значај школовања државних питомаца у иностранству на идеолошке погледе током њихових формативних година. Ту је посебно подвукао улогу универзитета у Хајделбергу и његов утицај на генерацију србијанских либерала, која се налазила на државном кормилу седамдесетих година 19. века. Кроз рад о Пери Тодоровићу дат је допринос разумевању радикализма у Србији, док је кроз рад о Милану Кујунџићу Абердару, дат важан допринос разумевању Уједињене омладине српске, као и процеса који су довели до формирања Српске напредне странке 1881. године, којој је име дао управо Абердар.

В) Клиографија. Овде се издвајају радови о двојици историчара – Јовану Ристићу и Гргуру Јакшићу. О Ристићу као историчару и научнику је објавио два рада – један у коауторству са проф. др С. Рајић, где је описано његово деловање као председника СКА 1899, а други у међународном зборнику где је писао о Јовану Ристићу као историчару, његовом схватању историје и његовој „борби“ да као државник остане упамћен код потоњих генерација. Из домена клиографије издваја се и његов рад о Гргуру Јакшићу, где је анализирао Јакшићев научни допринос као једног од пионира међу српским историчарима који су нововековну српску историју тумачили кроз грађу аустријске провенијенције.

Г) Историјска демографија. На овом пољу, кандидат је у коауторству са др Н. Делићем, кроз рад *Статистички подаци о становништву Босне и Херцеговине према попису 1851/52. године из заоставштине пруског конзула у Сарајеву Ото Блауа*, дао значај прилог статистици становништва и разумевању демографске слике Босне и Херцеговине

средином 19. века. Грађа која је публикована није била позната историској науци у похрањена је у Политичком архиву Министарства спољних послова СР Немачке.

Д) Политичка и друштвена историја српског народа после 1990. године. Ангажовањем у настави на предметима који обухватају најновију историју српског народа, тачније за време и након распада Југославије, кандидат је отворио ново поље научног интересовања. На научном скупу са међународним учешћем под називом „Прошлост и култура Срба у Републици Хрватској“, који је одржан у Вуковару 4. и 5. октобра 2025. године, имао је реферат са темом „Савезна Република Немачка и питање сецесије Словеније и Хрватске 1991. године (са освртом на положај српског народа у Хрватској)“. (прилог 2.1.)

3. ПРИКАЗ НАЈЗНАЧАЈНИЈИХ РЕЗУЛТАТА

1. *Јован Ристић (1829–1899): биографија српског државника*, ИК „Прометеј“: Нови Сад, 2023. 719. стр. ISBN: 978-86-515-2160-0

Монографија представља прву целовиту биографију једног од најважнијих српских државника Јована Ристића (1821-1899). У монографији је обрађен животни пут Јована Ристића, од Крагујевца као места рођења, преко школовања и студија у иностранству, до најважнијих државничких функција које је обављао, а оне нису биле мале. Ристић је био два пута намесник малолетним владарима из династије Обреновић, четири пута председник Министарског савета, седам пута министар иностраних дела, капућехаја у Цариграду, председник Српске краљевске академије, историчар који је докторирао у Хајделбергу 1852. Године Ристићеве политичке доминације у другој половини 19. века већ су биле предмет посматрања српске науке. Међутим, и за те целине изнета су нова и оригинална виђења и тумачења, обogaћена новим изворима и сазнањима. Поред низа необјављених и мање познатих извора домаће провенијенције који су похрањени у српским архивским институцијама, коришћени су до сада непознати извори аустријске и немачке провенијенције, који се чувају у Haus-, Hof- und Staatsarchiv у Бечу (HHStA), Politisches Archiv des Auswärtigen Amtes у Берлину (PA AA), Geheimes Staats archiv Preussischer Kulturbesitz у Берлину (GStA), Universitätsarchiv Berlin (UB), Universitätsarchiv Heidelberg (UH). Важан сегмент биографије, и потпуна научна новина, представљају Ристићеве, условно речено, формативне године (1829–1860), где су изнети нови и непознати подаци – од његове године рођења, преко његових студија у иностранству, до његове докторске дисертације. Обиљем нових података осликан је и Ристићев карактер и приватни живот, тај за повеснике и биографе увек тешко хеуристички докучив терен.

2. *Милан Кујунџић Абердар – од „бучног барда“ Омладине до младоконзервативца*, Историјски часопис LXX (2021) стр. 309–343. DOI: 10.34298/IC2170309R

Милан Кујунџић Абердар филозоф, политичар, новинар, је позната личност у српској науци. Међутим, његово политичко деловање није у довољној мери било истражено. У раду кандидата је приказана његова политичка делатност у периоду до 1880. године.

Акценат је ставио на Абердарево деловање у оквиру Уједињене омладине српске (1866–1871), те на политичке кораке које је предузимао седамдесетих година 19. века. Један од циљева рада је да прикаже како је Кујунџић од некога ко је сматран за подмладак либерала у Србији, постао један од идејних твораца и идеолога Српске напредне странке (1881), коју су потом водили Милан Пироћанац, Милутин Гарашанин и Стојан Новаковић. Рад даје значајн допринос разумевању природе Уједињене омладине српске, и уопште интелектуалних и политичких стремљења политичке генерације која је била присутна у Србији од шездесетих до осамдесетих година 19. века.

3. *Студије србијанских студената у иностранству као здравствени изазов четрдесетих и педесетих година 19. века*, у: Болести, ратови и глад – српски народ пред изазовима у прошлости и садашњости. Тематски зборник радова, ур. С. Рајић, Београд, 2022, 93–115. УДК: 94(497.11)"18"

У оквиру истраживања на пројекту „Човек и друштво у време кризе“, аутор је у монографској студији објавио овај рад. Прве генерације српских студената приликом студирања у иностраним државама суочавале су се са великим изазовима. Кандидат је приметио да они нису били само културолошки, идеолошки, политички и научни, већ једним делом и здравствени. Српска историографија, све до Радовићевог чланка, није том питању посветила пажњу. Другачија клима и другачије хигијенско-здравствене навике имале су утицај на здравствено стање државних питомаца. Њихови извештаји Министарству просвете, крајем четрдесетих и почетком педесетих година 19. века пуни су различитих жалби на здравствене тегобе. Радовић је приметио да је оправдано мишљење да су поједини благодјејанци таквим молбама настојали да од Министарства просвете извуку повишицу благодјејанија или промену места студирања. Међутим, не треба пренебрегнути чињеницу да су у периоду 1847–1850. преминула четворица студената као и да је неколико њих због нарушеног здравља било приморано да превремено прекине своје студије и врати се назад у земљу.

4. *Хајделбершки професори и српски питомци средином 19. века*, Годишњак за друштвену историју год. XXXI, свеска 3, 2024, 69–94. УДК: 378.18(=163.41)(430)"18"

У Радовићевом раду је истакнут значај Хајделберга, који је током 19. века важио за један од најважнијих европских универзитетских центара. Хајделберг је за прве генерације српских државних питомаца био једна од најчешћих дестинација. Средином 19. века овај универзитет су похађали питомци, који су у деценијама које су следиле заузели најважније државне положаје – појединци су постали намесници, министри, судије, и играли су веома истакнуту улогу у политичком и јавном животу Србије у другој половини 19. века. Професори хајделбершког универзитета одиграли су важну, мада не нужно и пресудну, улогу у идеолошком формирању тих питомаца, потоњих државника и политичара. Рад је написан на основу необјављене архивске грађе, објављених наративних извора и релевантне стручне литературе.

5. „Горди старац“ и „деран“ о политици Србије: Јован Ристић и Милован Миловановић (1888–1899), Српске студије 12 (2021), 121–141. УДК: 94(497.11)“1888/1899”

Радовићев чланак се бави анализом односа Јована Ристића (1829–1899) и Милована Миловановића (1863–1912) у периоду последње деценије 19. века. Обојица се у науци, са правом, сматрају значајним дипломатама и државницима нововековне Србије. Припадали су различитим генерацијама и политичким странкама, а последње године Ристићевог живота обележиле су њихове оштре полемике из којих су уочљиве политичке, идеолошке али и личне тачке спорења. Кандидат је вешто оцртао разлике у припадности различитим политичким генерацијама, тачке раздора и тачке спајања, било личне, било идејне и политичке двојице знаменитих државника нововековне Србије, првенствено у погледу на питање Босне и Херцеговине и савеза балканских хришћанских држава. Рад је написан на основу необјављене архивске грађе, објављених наративни и документарних извора, те релевантне научне литературе.

6. *Гргур Јакшић и истраживање грађе аустроугарске провенијенције – поводом 150 година од рођења*, Значајне годишњице у српској историји (1821–2021), ур. М. Радивојевић и Д. Радовић, Београд, 2025, 165–183. УДК: 930(497.11)“18/19”

У раду је Радовић скренуо пажњу на дело Гргур Јакшића који спада у ред најзначајнијих српских историчара прве половине 20. века. Такође, скренуо је пажњу и научне јавности на значај грађе аустријске провенијенције за нововековну српску историју. Пре Првог светског рата Јакшићев истраживачки рад највећим делом се базирао на француској изворној грађи. После Великог рата био је један од првих историчара који је своје радове темељио на неистраженој архивској грађи похрањеној у Државном архиву у Бечу (Österreichisches Staatsarchiv, Haus-, Hof- und Staatsarchiv). Био је први који је имао прилику да упозна домаћу научну и ширу јавност са значајном грађом која се тичала билатералних односа Аустроугарске и Србије у другој половини 19. века. Сходно томе, рад се првенствено бави анализом Јакшићевог научног доприноса и његових радова који су настали као резултат истраживања у Бечу.

4. ПОКАЗАТЕЉИ УСПЕХА У НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОМ РАДУ

4. 1. Утицајност

- Према подацима у Google Scholar кандидат има 18 цитата и h-index 3. (прилог 4.1)
- Цитираност (без аутоцитата) коју је кандидат прикупио и документовао је 109:

Јован Ристић: биографија државника, докторска дисертација, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2020:

Н. Grandits, *The End of Ottoman Rule in Bosnia. Conflicting Agencies and Imperial Appropriations*, Routledge, 2022, стр. 171, 253.

Ч. Антић, *Републиканизам у Србији од 1804. го 1917. године*, Београд, 2022, стр 121.

Д. Фундић, *Пашко Васа и идеологија албанског национализма*, Историјски Часопис LXX (2021), стр. 367.

А. М. Савић, *Између уједињене Европе и усамљене Русије. Кнежевина Србија и Османско царство (1839–1858)*, Београд, 2024, стр. 17, 211, 495, 503.

А. М. Савић, *Мемоар Јована Милинковића о деловању српске тајне организације у источним и североисточним деловима Босанског ејалета (1850–1951)*, Мешовита грађа XLIII (2022), стр. 96.

С. Рајић, *Сто четрдесет година од првог политичког уговора независне Србије (1881–2021). Добро и зло „Тајне конвенције“*, Српске студије 12 (2021), стр. 90, 96.

Б. Стојић, *Француска политика према Србији од Берлинског конгреса до проглашења краљевине (1878–1882)*, Краљево – град и људи, Београд – Краљево, 2023, стр. 186, 187

Д. Леовац, *Кнез Михаило Обреновић (1823–1868)*, Београд, 2023, стр. 220, 364, 365, 382, 384

Јован Ристић (1829–1899) – биографија српског државника, Нови Сад, 2023:

Т. ČEREVIĆKI, *Sırp Kaynaklarına Göre İliya Garaşanin'in Sırp Dış Politikasının Gelişimine Katkısı (1837–1867)*, Hacettepe University Journal of Faculty of Letters Aralık/December 2024 – 41(2), стр. 557.

С. Рајић, *Кнез Милан Обреновић (1854–1881). Од бератлије до суверена*, Београд, 2024, стр. 109, 119, 120, 171, 174², 175, 176, 177, 184, 186, 192, 193, 240, 242, 244, 245, 246, 247, 254, 256, 259, 263, 265, 266, 328, 329, 333, 342, 261, 366, 383, 564, 572, 594, 612, 625, 627, 647, 661, 663³, 664, 668, 671², 681, 685, 686², 795, 739, 769.

Илија Гарашанин (1812–1874). Великан српске земље, Аранђеловац, 2024, стр. 16, 228, 264, 270, 285, 286, 298, 299, 362, 475, 515, 518,

М. Radivojević, *Land Tenure Reforms in the Area of Leskovac After the Treaty of Berlin (1878–1882)*, Prispевки за повејшо zgodovino, 2024, 64, 2, стр. 39.

Р. Ј. Поповић, *Београдско јавно мњење и устанак у Босни и Херцеговини 1875/76. године*, Српски историјски часопис бр. 8 (2025), стр. 94, 96.

Р. Љушић, *Велимир Теодоровић (1849–1898). Сентиментална повест ванбрачног сина кнеза Михаила*, Горњи Милановац, 2024, стр. 51, 70.

Милан Кујунџић Абердар – од „бучног барда“ Омладине до „младоконзервативца“, Историјски часопис LXX (2021), 309–343:

Илија Гарашанин (1812–1874). Великан српске земље, Аранђеловац, 2024, стр. 485, 523.

С. Рајић, *Кнез Милан Обреновић (1854–1881). Од бератлије до суверена*, Београд, 2024, стр. 338, 706.

Д. Радовић, Н. Делић, Статистички подаци о становништву Босне и Херцеговине према попису 1851/52. године из заоставштине пруског конзула у Сарајеву Ото Блауа, Мешовита грађа XLII (2021), 161–176:

А. М. Савић, *Новопазарски муслеим Јусуф-бег, Срби и Танзимат (1838–1851)*, Баштина, бр. 58 (2022), 313, 314.

А. М. Савић, *Од ејалета и вилајета до нахије – административна подела јужних српских крајева (1834-1879)*, Новоослобођени крајеви Србије 1833-1878-1913, Београд, 2025, стр. 39.

„Горди старац“ и „деран“ о политици Србије: Јован Ристић и Милован Миловановић (1888-1899), Српске студије 12 (2021), 121–141:

С. Рајић, *Кнез Милан Обреновић (1854–1881). Од бератлије до суверена*, Београд, 2024, стр. 598.

Мисија Милана Кујунџића у Грчкој и Црној Гори 1882. године, Српске студије 14 (2023), 275–303:

С. Рајић, *Кнез Милан Обреновић (1854–1881). Од бератлије до суверена*, Београд, 2024, стр. 593.

Владар и његов политички ментор: кнез Милан Обреновић и Јован Ристић, Династија Обреновић и проглашење Краљевине Србије, тематски зборник радова, Ниш, 2023, 231–244:

С. Рајић, *Кнез Милан Обреновић (1854–1881). Од бератлије до суверена*, Београд, 2024, стр. 186.

Немачка дипломатија и питање панславизма у Србији: преписка Бизмарка и Бреја из 1880. године, Српске студије 10 (2019), 184–210:

С. Рајић, *Кнез Милан Обреновић (1854–1881). Од бератлије до суверена*, Београд, 2024, стр. 746.

Јован Ристић и либерали у Кнежевини Србији (1858–1868), од супарника до предводника, Српске студије бр. 4 (2013), 189–207:

С. Рајић, *Кнез Милан Обреновић (1854–1881). Од бератлије до суверена*, Београд, 2024, стр. 192, 253, 316.

М. Пешкић, *Окупљање либерала под вођством Јована Ристића од 1868. до 1873. године*, Теме XLV, бр.1 (2021), стр. 385, 386, 389, 390,

Национални романтизам Јована Ристића у студентским данима (1847–1854), Српске студије бр. 5 (2014), 253–266:

Илија Гарашанин (1812–1874). *Великан српске земље*, Аранђеловац, 2024, стр. 121.

4. 2. Међународна научна сарадња

4. 3. Руковођење пројектима и потпројектима (радним пакетима): /

4. 4. Уређивање научних публикација

Уредник је броја 16. научног часописа од међународног значаја *Српске студије* (2025) – ISSN 2217-5687. (прилог 4.4)

Уредник (са М. Радивојевић) тематског зборника водећег националног значаја под називом „Значајне годишњице у српској историји (1821–2021)“, ур. М. Радивојевић и Д. Радовић, Београд, 2025. (видљиво у систему Е-науке - секундарна ауторства)

4. 5. Предавања по позиву (осим на конференцијама)

- Историјски институт Београд

Јован Ристић као „поуздани непријатељ“ Аустро-Угарске. 25. мај 2023. (прилог 4.5.1)

- Филозофски факултет у Бањој Луци

Јован Ристић и Дрина као српски Рубикон. 3. 12. 2024. (прилог 4.5.2)

- Историјски музеј Србије

„Коцка је бачена!“ Јован Ристић и питање уласка Србије у рат са Османским царством 1876. године, 7. јун 2025. (прилог 4.5.3)

4. 6. Рецензирање пројеката и научних резултата

- Српске студије 13 (2022), ISSN - 2217-5687 (1 рецензија) (прилог 4.6.1)

- Мешовита грађа = Miscellanea XLIII (2022), ISSN-L 0350-5650 (1 рецензија) (прилог 4.6.2)

- Српски историјски часопис, VIII (2025), Бања Лука – Источно Сарајево, ISSN: 2566-462X (2 рецензије) (прилог 4.6.3)

4. 7. Образовање научних кадрова

Ангажован у настави на предметима Српски народ после 1990. године – феномени (мастер академске студије) 2 часа вежби и Историја српског народа после 1990. године (докторске академске студије), у школској 2023/24. и 2024/25. години. Ангажовањем, кнџипирањем и реализацијом наставе на поменути предметима, др Радовић има директан утицај на развој научног подмлатка који похађа мастер и докторске студије историје на поменути предметима. (прилог 4.7.1 и 4.7.2)

4. 8. Награде и признања

Кандидат је добитник награде „Проф. др Радмила Милентијевић“ за најбољу докторску дисертацију из области историје 2021. године коју додељују Филозофски и Филолошки факултет Универзитета у Београду (прилог 4.8.1.).

На основу одлуке Министарства науке, технолошког развоја и иновација – Извршност у науци, за период (2024–2025) Радовић је сврстан у 10% најбољих истраживача научних звања у категорији хуманистичких наука на основу научних резултата у петогодишњем периоду.

4. 9. Допринос развоју одговарајућег научног правца

Кандидат је током свог научно-истраживачког рада, својим самосталним открићима и резултатима високог степена оригиналности, дао истакнути научни допринос развоју клиографије као посебне гране историјске науке кроз радове:

- *The Battle for Rememberance – Jovan Ristić as his own historian, The Role of Historical figures in History and Collective Memory*, ed. Biljana Ristovska-Josifovska, Institute of National history - Skopje, 2024, 359–374. ISBN 978-608-4981-28-2.

- *Гргур Јакишић и истраживање грађе аустроугарске провинијенције – поводом 150 година од рођења*, Значајне годишњице у српској историји (1821–2021), ур. М. Радивојевић и Д. Радовић, Београд, 2025, 165–183. УДК: 930(497.11)"18/19"

Кандидат је (у коауторству са Н. Делић) дао значајан допринос развоју историјске демографије као посебне дисциплине историјске науке кроз рад *Статистички подаци о становништву Босне и Херцеговине према попису 1851/52. године из заоставштине пруског конзула у Сарајеву Ото Блауа*, Мешовита грађа XLII (2021), 161–176. Критички је приређена и публикована грађа која је није била позната историјској науци и која је похрањена је у Политичком архиву Министарства спољних послова СР Немачке, која баца ново светло на демографске односе Босне и Херцеговине као провинције Османског царства средином 19. века.

Радовић је у домену историје политичких идеја нововековне Србије, у оцењиваном периоду, дао значајан допринос размевању политичких процеса и политичког организовања у другој половини 19. века. Ту се издвајају радови у којима су обухваћени представници три најважније политичке странке у Србији: Народно-Либералне, Народне радикалне стренке и Српске напредне странке. То су следећи радови:

- *Милан Кујунџић Абердар – од „бучног барда“ Омладине до „младоконзервативца“*, Историјски часопис LXX (2021), 309–343.

- *Пут у дисидентство Пере Тодоровића*, Баштина 34, бр. 64 (2024), 259–274. DOI: <https://doi.org/10.5937/bastina34-52177>

- *„Горди старац“ и „деран“ о политици Србије: Јован Ристић и Милован Миловановић (1888-1899)*, Српске студије 12 (2021), 121–141. УДК: 94(497.11)"1888/1899"

5. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Од избора у звање научни сарадник (2. април 2021. године)

Монографска студија/поглавље монографији M12 или рад у тематском зборнику међународног значаја

M14 – Danijel Radović, *The Battle for Remembrance – Jovan Ristić as his own historian*, The Role of Historical figures in History and Collective Memory, ed. Biljana Ristovska-Josifovska, Institute of National history - Skopje, 2024, 359–374. ISBN 978-608-4981-28-2.

5 поена

Рад у међународном часопису категорије M23

M23 – Данијел Радовић, *Милан Кујунџић Абердар – од „бучног барда“ Омладине до „младоконзервативца“*, Историјски часопис LXX (2021), 309–343. DOI: 10.34298/IC2170309R

4 поена

Рад у водећем националном часопису категорије M24

M24 Данијел Радовић, *Мисија Милана Кујунџића у Грчкој и Црној Гори 1882. године*, Српске студије 14 (2023), 275–303. DOI: https://doi.org/10.18485/srpske_studije.2023.14.14

4 поена

M24 – Данијел Радовић, *Пут у дисидентство Пере Тодоровића*, Баштина 34, бр. 64 (2024), 259–274. DOI: <https://doi.org/10.5937/bastina34-52177>

4 поена

M24 – Данијел Радовић, *Хајделбершки професори и српски питомци средином 19. века*, Годишњак за друштвену историју год. XXXI, свеска 3, 2024, 69–94. УДК: 378.18(=163.41)(430)"18" COBISS.SR-ID: 171081481

4 поена

Научна критика и полемика у међународном часопису

M26 - Данијел Радович, Рецензия на книгу: «Илија Гарашанин (1812–1874) – великий сын сербской земли» [Рец.] Илија Гарашанин (1812–1874) – великан српске земље / ур. С. Рајић. Аранђеловац: Народни музеј у Аранђеловцу, 2024. 604 с. ISBN 978-86-88927-26-

0, Славјанскиј мир в третьем тысячелетии. 2024. Т. 19. № 3–4 (2024), 245–251. DOI: 10.31168/2412-6446.2024.19.3-4.13

1 поен

Истакнута монографија националног значаја

М41 – Данијел Радовић, *Јован Ристић (1829–1899): биографија српског државника*, Нови Сад, 2023. 719. стр. ISBN: 978-86-515-2160-0 УДК: 32:929 Ristić J. 323(497.11)"18" Рецензенти: проф. др С. Рајић, проф. др. Р. Љушић, др Ј. Милановић, проф. др. Г. Васин.

10 поена

Поглавље у монографији М41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја

М44 -Данијел Радовић, *Карло Пацек и његов допринос развоју здравствене заштите у Кнежевини Србији*, у: Сузбијање епидемија у нововековној Србији: институционални оквири и практични домети, зборник радова, ур. С. Рајић, Београд: Филозофски факултет, 2021, 25–39. ISBN: 978-86-6427-181-3 (брош.) УДК: 614(497.11)"1833/1842"

3 поена

М44 – Данијел Радовић, *Студије србијанских студената у иностранству као здравствени изазов четрдесетих и педесетих година 19. века*, у: Болести, ратови и глад – српски народ пред изазовима у прошлости и садашњости. Тематски зборник радова, ур. С. Рајић, Београд: Филозофски факултет, 2022, 93–115. ISBN: 978-86-920397-6-8 (Е-ISBN) УДК: 94(497.11)"18"

3 поена

М44- Данијел Радовић, *Владар и његов политички ментор: кнез Милан Обреновић и Јован Ристић*, Династија Обреновић и проглашење Краљевине Србије, тематски зборник радова, ур. С. Рајић, Ниш: Народни музеј Ниш, 2023, 231–244. ISBN: 978-86-83019-79-3 (картон) УДК: 94(497.11)"1868/1873"

3 поена

М44 – Сузана Рајић, Данијел Радовић, *Јован Ристић*, Председници Друштва српске словесности, Српског ученог друштва, Српске краљевске академије, Српске академије наука и Српске академије наука и уметности. Том 2, ур. З. Кнежевић, Ж. Чековић, Београд: САНУ, 2023, 97–127. ISBN:978-86-7025-989-8(картон) 978-86-7025-987-4 (низ) УДК: 32(497.11):929 Ristić J.

3 поена

M44 – Данијел Радовић, *Кнез Михаило Обреновић и Карло Пацек током емиграције (1842–1859)*, Кнез Михаило Обреновић – владар, личност и дело, тематски зборник радова I, ур. Д. Леовац, Н. Кршљанин, Београд: Центар за српске студије, 2024, 285–298. ISBN 978-86-920397-9-9 (ЦСС).

3 поена

M44 – Данијел Радовић, *Гргур Јакишић и истраживање грађе аустроугарске провинијенције – поводом 150 година од рођења*, Значајне годишњице у српској историји (1821–2021), ур. М. Радивојевић и Д. Радовић, Београд: Центар за српске студије, 2025, 165–183. ISBN: 978-86-907043-0-1 ! (E-ISBN) УДК: 930(497.11)"18/19"

3 поена

M44 – Данијел Радовић, *Борба Србије за нове јужне границе (1877–1879), Новоослобођени крајеви Србије 1833-1878-1913*, ур. С. Рајић, У. Шешум, А. Савић, Београд: Центар за српске студије, 2025, 59–75. ISBN 978-86-907034-1-8

3 поена

Рад у водећем националном часопису категорије M51

M51 – Данијел Радовић, Нино Делић, *Статистички подаци о становништву Босне и Херцеговине према попису 1851/52. године из заоставштине пруског конзула у Сарајеву Ото Блауа*, Мешовита грађа XLII (2021), 161–176. DOI: 10.34298/MG2142161R

3 поена

M51 – Данијел Радовић, „Горди старац“ и „деран“ о политици Србије: Јован Ристић и Милован Миловановић (1888-1899), Српске студије 12 (2021), 121–141. УДК: 94(497.11)"1888/1899"

3 поена

M51 – Биљана Стојић, Данијел Радовић, *Тодор Стефановић Вировски између Београда и Беча током Анексионе кризе*, Мешовита грађа 43 (2022), 191–210. DOI: 10.34298/MG2243191S

3 поена

M51 – Данијел Радовић, *Дневник Јована Ристића из Берлина 1849 године*, Мешовита грађа XLV (2024), 127–143. DOI: [10.34298/IC2473127R](https://doi.org/10.34298/IC2473127R)

3 поена

Саопштење са скупа националног значаја штампано у целини

M63 – Данијел Радовић, *Од сиромашног ђака до државника: Јован Ристић и Крагујевац*, у: Јован Ристић државник и дипломата – Берлински конгрес – (140 година од међународног признања и независности Србије), ур. П. Илић, Крагујевац, 2020, 85–94. УДК: 32(497.11): 929 Ristić J. COBISS.SR-ID_ 127532553

1 поен

M63 - Данијел Радовић, *Намесници и Устав из 1869 године*, у: 150 година од доношења Устава Србије из 1869. године, уредници Н. Кршљанин и У. Станковић, Београд, 2021, 49–61. ISBN: 978-86-7630-990-0 (брош.) УДК: 342.4(497.11)"1869" 94:323(497.11)"1869"

1 поен

Укупно: **67 поена**

Библиографија радова за ранији период

(за избор у звање научног сарадника 2021. године)

M44 *Јован Ристић и питање уласка Србије у други рат са Турском 1877. године*, Пирот – од турске касабе до модерног града, преко Берлина и Версаја, зборник радова, Пирот, 2018, 75–84.

M51 *Георг Розен о ситуацији у Србији 1867–1869*, Мешовита грађа XXXVIII (2017), 87–109. УДК 94(497.11)„1867/1869"(093):929, 2017

M51 *Влада Јована Ристића 1878–1880: један меморандум Алојза фон Ерентала из 1887. године*, Српске студије бр. 7 (2016), 345–357. УДК. 94:327(497.11:436-89)"1878/1880"(093.2). ISSN 2217-5687. - Књ. 7 (2016), стр. 345-357.

M51 *Немачка дипломатија и питање панславизма у Србији: преписка Бизмарка и Бреја из 1880. године*, Српске студије 10 (2019), 184–210, УДК: 327(430):(497.11)"18"(093.2) 32:929 Bizmark O. ISSN 2217–5687. Књ. 10 (2019), стр. 184-210.

M52 *Јован Ристић и либерали у Кнежевини Србији (1858–1868), од супарника до предводника*, Српске студије бр. 4 (2013), 189–207. УДК:94(497.11)"1858/1868" 32:929 Ристић Ј. ISSN 2217-5687. - Год. 4, бр. 4 (2013), стр. 189-207.

M52 *Национални романтизам Јована Ристића у студентским данима (1847–1854)*, Српске студије бр. 5 (2014), 253–266. УДК: 32:929 Ристић Ј. 821.163.41.09-95 Ристић Ј.821.163.41.02РОМАНТИЗАМ ISSN 2217-5687. - Год. 5, бр. 5 (2014), стр. 253-266

M63 *О трећем тому „Краљевине Србије и српског народа“ Феликса Каница из 1914. године*, Феликс Каниц на централном Балкану – 150 година истраживања у Нишу, Зборник радова са научног скупа одржавног 30–31. маја, Ниш, 2015, 213–223. УДК 821.112.2(=163.41).09-94 Каниц Ф. 930.85(497.11) . ISBN 978-86-7379-386-3 (брош.)

M70 Докторска дисертација *Јован Ристић: биографија државника*. одбрањена 7. децембра 2020 пред комисијом: др Сузана Рајић, редовни професор Филозофског факултета, Универзитета у Београду, ментор; др Радош Љушић, редовни професор Филозофског факултета, Универзитета у Београду; и др Јасмина Милановић, виши научни сарадник, Институт за савремену историју. УДК: 32:929 Ristić J. 327(497.11)"18" 323(497.11)"18" 94(497.11)"18" 341.7/.8(497.11)"18"

6. КВАНТИФИКАЦИЈА НАУЧНИХ РЕЗУЛТАТА

Врста резултата	Вредност резултата (Прилог 2.)	Укупан број резултата (укупан број резултата који подлежу нормирању)	Укупан број бодова (укупан број бодова након нормирања)
M14	5	1	5
M23	4	1	4
M24	4	3	12
M26	1	1	1
M41	10	1	10
M44	3	7	21
M51	3	4	12
M63	1	2	2
УКУПНО		20	67

Поређење са минималним квантитативним условима за избор у тражено научно звање

Хуманистичке науке

Диференцијални услов за оцењивани период за избор у звање: виши научни сарадник	Неопходно	Остварени нормирани број поена
Укупно	50	67
Обавезни: M11+M12+M13+ M14 +M21+M22+ M23 + M24 +M31+ M41 +M42+M43+ M44 + M51	30	64

7. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Имајући у виду приказане постигнуте резултате у досадашњем научном раду кандидата, комисија је закључила да др Данијел Радовић, испуњава све услове предвиђене Законом о науци и истраживањима Републике Србије и Правилником о стицању истраживачких и научних звања за избор у звање **виши научни сарадник**. Посвећеност научном и наставном раду др Радовића, видљива како у квантитативним, тако и у квалитативним критеријумима, препоручују га за напредовање. На основу наведеног комисија препоручује да се др Радовић изабере у звање **виши научни сарадник** и предлаже Наставно-научном већу Универзитета у Београду – Филозофског факултета да утврди испуњеност услова за избор др Данијела Радовића у звање **виши научни сарадник**.

У Београду,

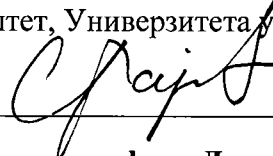
26. септембар 2025.

Чланови комисије:

проф. др Сузана Рајић

редовни професор

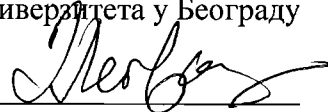
Филозофски факултет, Универзитета у Београду

проф. др Данко Леовац

ванредни професор

Филозофски факултет, Универзитета у Београду

др Александар Лукић

виши научни сарадник

Институт за новију историју Србије Београд

